116

R 116/M

Moniuszko Stanisław

Tren VI, pieśń, tekst Jan Kochanowski. Głos, fortepian.

Partytura

Kopia ręką kopisty wileńskiego z tytulaturą i słowami wpisanymi przez kompozytora, 1853.

R 241
116
211 Inw

Ces Typographie — Zabadiceno — A. J. — 7 Jbre 1853 r. — T. Kremsier

42

№ 18.5

107 w

Księciu Karimierowi
Lubomirskiemu.

TOWARZYSTWO MUZYCZNE * SEKCJA IMIENIA * S. MONIUSZKI

Jana Kochanowskiego

Thren VI.ty

muzyka Stanisława Moniuszki. —

Litkografowano' potwolono. W. Lwo 7. Lipca 1853. roku

Cenzor Paweł Kuwalewicz

Sztuk 1. Słowa w wiolonczele
S.3.5

Wolno li Kopia pozwala
Warszawa 1852 Lipca
Moniuszko

42

R 381

Ces Tymoradzy Zabadzkiemu S. P. 7 Jbr 1853 r.

42

T. Kraszewskiemu

116
№ 18.5
211 Inw

107 w

Księciu Karimirowi
Lubomirskiemu.

TOWARZYSTWO MUZYCZNE
SEKCJA
IMIENIA
S. MONIUSZKI

Jana Kochanowskiego

Thren VI.ty

muzyka Stanisława Moniuszki.

Lithographowano porządnie. W Lwie T. Lipca 1853. roku

Cenzor Państwowy

S.3.5

Wielko Ks. Kasa Pensyi
Warszawa 1852 Lipca 18

Napiórkowski

42

Jana Kochanowskiego. Tren VI.ty

Andante. Dolce.

U - ciesz - na moja śpiewanko, Sappho słowieńska, na którą nie

tylko moja czcutka ziemiańska, ale i lutnia dziedzicznym prawem spaść mia-

ta, tej nadzie - ję już po so - bie o - ka - zowa -

ta, nowe piosnki so - bie tworząc, nie zamyka - jąc ustek nigdy,

Dolcissimo.

ale cały dzień prześpiewując, jako więc lichy słowi - czek w koszaru ~~róże~~ ziele - nym

całą noc prześpiewa gardłkiem swym uciesz - nym.

con Gra

Przed - ko - ś mi na - zbyt u - mił - ktaś, na - gle cię

śro - ga śmierć śpiesz - ty - ta, moja

wdzięcz — na szczęściot — ko droga.

Nie nasyci — taś mych u — szu swé —

pies — senka — mi i tę tro — chę

teraz pła — cę so — wi-cie tza — mi, a

cres — cen — do.

tyś ani umié-rając spie-wai przesta-ta, lecz matkę u ca-to-

wawszy, takeś że — gnała:

„Już ja to — bie mo-ja mat-ko stu- żyć nie bę — dę,

„a ni za twym wdzięcznym sto-łem miejs-ca za-się — dę.

„przyjdźie mi Kluczе po- to ——— żyć sa -mej przez je —chai,

„domu ro-dzicow swych mi- ——— łych wiecz nie za- nie ———.

loco.

ped.

chai. To i cze go żal oy cowstki nie da ser-

ped. ped. ped.

dez — ny przypo-minaiu wię ——— ceq,

cres — cen — do

fp.

ped. ped.

być jey głos osta — tecz ——— ny.

tempo I^mo

A mat-ce, słysząc żegna-nie tak żałoś-

ralent.

liwe, dobrze ser-ce że od ża-lu zostało ży ———

we.

fine.

45

Kraolus

116/M